

Capítol 17

Glossari

*Heus aquí què digué el Sant, el Veritable,
el Qui té la clau de David,
el Qui obre, i ningú no tancarà;
el Qui tanca, i ningú no obrirà;
Veig les teves obres:
mira, he obert davant teu una porta
que ningú no pot tancar. **Apocalipsi***

1 A la Ciència Cristiana hi aprenem que bescanviar la
definició material de la Paraula de les Escripures per
3 l'espiritual aclareix sovint el pensament de l'escriptor inspirat. I
és per aquesta raó que al llibre s'hi ha afegit aquest capítol. Hi
6 trobareu la interpretació metafísica dels termes Bíblics, fornint-
ne el sentit espiritual, que és alhora l'original.

ABEL. Estar a l'aguait; sacrifici de si mateix; l'ofrena al
9 Creador de les primícies de l'experiència humana.

ABRAHAM. Fidelitat; fe en la Vida divina i el Principi etern de
12 l'ésser.

Aquest patriarca exemplificà el disseny de l'Amor de crear
confiança en el bé, i demostrà el poder de preservar la vida
15 que forneix la comprensió espiritual.

ADAM. Error; falsia; la creença "del pecat original," de la
18 malaltia i de la mort; el mal; el contrari del bé, -de Déu i de la
Seva Creació; una maledicció; la creença en la matèria

1 intel·ligent; finitat, i mortalitat; “pols a la pols;” sorra vermella; el
no res; el primer déu de la mitologia, no pas l'home de Déu,
3 que representa l'únic Déu i n'és la Seva imatge i semblança;
l'oposat de l'Esperit i de les Seves creacions; allò que no és la
imatge ni la semblança del bé, ans una creença material,
6 oposada a la Ment única, o Esperit; una pretesa ment finita,
que produeix altres ments, creant així “molts déus i molts
senyors” (I Corin. 8: 5); un producte del no res que simula
9 alguna cosa; una irrealitat oposada a la gran realitat de la
creació i de l'existència espiritual; un autoanomenat home,
l'origen, la substància i la ment del qual ens adonem que són
12 les antípodes de Déu, l'Esperit; una imatge capgirada de
l'Esperit; la imatge i la semblança d'allò que Déu no ha creat, o
sigui, la matèria, el pecat, la malaltia i la mort; allò que s'oposa
15 a la Veritat, anomenat error; el contrafaïment de la Vida, que fa
cap a la mort; el contrari de l'Amor, anomenat odi; allò que
usurpa la creació de l'Esperit, i que s'anomena matèria
18 autocreadora; el contrari de la immortalitat, la mortalitat; allò
del qual la saviesa en diu, “De ben segur, moriràs.”

El nom Adam representa la falsa suposició que la Vida no
21 és eterna, ans té un començament i un final; que l'infinit entra
dins del finit, que la intel·ligència passa per la inintel·ligència, i
que l'Ànima sojorna dins del sentit material; que la Ment
24 immortal fa cap a la matèria, i la matèria, a la ment mortal; que
l'únic Déu i creador entra dins del que ha creat per a
desaparèixer tot seguit dins l'ateisme de la matèria.

27

ADVERSARI. Un adversari és el qui fa oposició, nega, batalla,
no el qui construeix i serveix la realitat i la Veritat. Del diable,
30 Jesús en digué que, “ha estat un assassí des d'un bon
començament És un mentider i el pare de la mentida.”

1 Aquest aspecte de Satanàs és confirmat pel nom que sovint se
li posa a les Escriptures, l' "adversari."

3

TOTPODERÓS. Tot el poder; infinitat; omnipotència.

6 **ÀNGELS.** Pensaments de Déu comunicats a l'home;
intuïcions espirituals, pures i perfectes; la inspiració de la
bonesa, de la puresa i de la immortalitat, neutralitzant tot el
9 mal, tota la sensualitat i tota la mortalitat.

12 **ARCA.** Seguretat; la idea, el reflex de la Veritat, que s'ha
demostrat tan immortal com el seu Principi; la comprensió de
l'Esperit, destruint la creença en la matèria.

15 Déu i l'home coexistents i eterns; la Ciència, demostrant que
les realitats espirituals de totes les coses són creades per
Déu i existeixen per sempre. L'arca representa la temptació
vençuda i l'exaltació espiritual que se'n segueix.

18

ASER. (el fill de Jacob) Esperança i fe; compensació
espiritual; condemna dels mals de la carn.

21

BABEL. L'error que es destrueix a si mateix; un regne dividit
contra si mateix, que no es pot aguantar dret; coneixement
24 material.

27 Com més alt és l'edifici bastit pel coneixement erroni basat
sobre el testimoni dels cinc sentits corporals, més confusió se'n
segueix, i més segur és l'esfondrament de la seva estructura.

30 **BAPTISME.** Purificació per l'Esperit; somorgollament dins
l'Esperit.

"Ens estimem més fugir del cos i ser a la presència del
Senyor." (II Corintis 5: 8.)

1 **CREENÇA.** Fermesa i constància; no pas una fe orba i
dubtosa, ans la percepció de la Veritat espiritual. Pensaments
3 mortals, il.lusió.

6 **BENJAMÍ** (El fill de Jacob). Una creença física de la vida, de
la substància i de la ment; el saber humà, o la pretesa ment
mortal consagrada a la matèria; urc; enveja; renom, il.lusió;
una creença falsa; l'error fent-se passar pel posseïdor de la
9 vida, de la fortalesa, de la vitalitat i del poder d'actuar.

Renovellament dels afectes; sacrifici d'un mateix; un estat
més refinat de la ment mortal; la presentació d'un origen més
12 espiritual; una llusor de la idea infinita del Principi Infinit; un
símbol espiritual; el qui recomforta, conhorta i serva.

15 **ESPOSA.** La puresa i la innocència que concep l'home com
la idea de Déu; un sentit de l'Ànima que gaudeix de la joia
espiritual, és benaurada i no pot patir.

18 **ESPÓS.** Comprensió espiritual; la pura consciència del fet
que Déu, el Principi diví, crea l'home com la Seva pròpia idea
21 espiritual, i que Déu és l'únic poder creador.

24 **SEPULCRE.** La corporalitat i el sentit fets fora de la vista i de
l'oïda; anorreament. Somorgollament dins l'Esperit; la
immortalitat revelada.

27 **CANAÀ** (El fill d'Ham). Una creença sensual; el testimoni del
que s'anomena sentit material; l'error que voldria fer l'home
mortal, i la ment mortal esclava del cos.

30 **INFANTS.** Els pensaments espirituals i els representants
espirituals de la Vida, de la Veritat i de l'Amor.

1 Creences sensuals i mortals; contrafaïments de la creació,
els originals més bons de la qual són els pensaments de Déu,
3 no pas embrionaris, ans madurs; les suposicions materials de
vida, de substància i d'intel.ligència, oposades a la Ciència de
l'ésser.

6
ELS FILLS D'ISRAEL. Els representants de l'Ànima, no pas del
sentit corpori; la fillada de l'Esperit, que, havent lluitat contra
9 l'error, el pecat i els sentits, és governada per la Ciència divina;
algunes de les idees de Déu, que veiem com homes, fent fora
l'error, i guarint els malalts; els plançons del Crist.

12
EI CRIST. La manifestació divina de Déu, que davalla a la
carn per a destruir l'error encarnat.

15
ESGLÉSIA. L'estructura de la Veritat i de l'Amor; tot allò que
reposa sobre el Principi diví, i en ve.

18 L'Església és aquesta institució que forneix la prova de la
seva utilitat i que, com hom constata, ennobleix la raça i
desvetlla de les seves creences materials l'enteniment
21 embaltit, tot menant-lo fins al discerniment de les idees
espirituals i a la demostració de la Ciència divina, foragitant,
així, els dimonis, o l'error, i guarint els malalts.

24
CREADOR. Esperit; Ment; intel.ligència; el Principi diví
vitalitzador de tot el que és real i bo; Vida, Veritat i Amor
27 autoexistents; allò que és perfecte i etern; el contrari de la
matèria i del mal, que no tenen Principi; Déu, que ha fet tot el
que ha estat fet i que no sabia crear un àtom o un element
30 que fos el contrari de a Si Mateix.

DAN (El fill de Jacob). Magnetisme animal; la pretesa ment
33 mortal imperant sobre la ment mortal; l'error executant els
plans de l'error; una creença depredant-ne una altra.

- 1 **DIA.** La irradiació de la Vida; llum; la idea espiritual de la Veritat i l'Amor.
- 3 “I hi hagué un vespre i un matí i fóu el primer dia.” (Gènesi 1: 5) Els objectes del temps i dels sentits desapareixen dins la il.luminació de la comprensió espiritual, i la Ment mesura el
- 6 temps segons el bé que es desplega. Aquest desplegament és el dia diví, i “aquí no hi haurà més nit.”
- 9 **MORT.** Una il.lusió, la mentida que hi ha vida a la matèria; allò que és irreal i fals; el contrari de la Vida.
La matèria no té vida, i no té, doncs, existència real. La
- 12 Ment és immortal. La carn, fent la guerra a l'Esperit; allò que s'allibera amb penes i treballs d'una creença per a ser engrillonat per una altra, fins que tota creença de vida allà on
- 15 no n'hi ha, es dóna a la Vida eterna. Tota evidència material de la mort és falsa, puix contradiu els fets espirituals de l'ésser.
- 18 **DIABLE.** El mal; una mentida; l'error; ni corporalitat ni ment; el contrari de la Veritat; una creença de pecat, de malaltia i de
- 21 mort; magnetisme animal o hipnotisme; la cobejança de la carn, que diu: “Sóc vida i intel.ligència a la matèria. Hi ha més
- 24 d'una ment, puix jo sóc ment, -una ment dolenta, que jo mateixa he creat o és creada per un déu tribal, i posada dins
- 27 d'allò que és el contrari de la ment, anomenat matèria, per a reproduir un univers mortal, home enclós, no a la imatge i semblança de l'Esperit, ans a la seva pròpia imatge.”
- 30 **COLOM.** Un símbol de la Ciència divina; puresa i pau; fe i esperança.
- POLS.** El no res; la manca de substància, de vida i d'intel.ligència.

- 1 **ORELLES.** No pas els òrgans dels pretesos sentits corporals,
ans la comprensió espiritual.
- 3 Jesús digué, fent esment de la percepció espiritual, “Teniu
orelles, i no hi sentiu?” (Marc 8:18)
- 6 **TERRA.** Una esfera; un símbol de l'eternitat i de la
immortalitat, que, com l'esfera, no té ni principi ni fi.
Pel sentit material, la terra és matèria; pel sentit espiritual,
9 és una idea complexa.
- 12 **ELIES.** Profecia; l'evidència espiritual oposada al sentit
material; la Ciència Cristiana, que ens ajuda a discernir el fet
espiritual de tot allò que veuen els sentits materials; la base de
la immortalitat. “És cert que Elies ha de venir a restablir tota
15 cosa.” (Mateu 17:11)
- 18 **ERROR.** Aneu al capítol “Recapitulació,” pàgina 472.
- 21 **EUFRADES** (riu). La Ciència divina abraçant l'univers i l'home;
la veritable idea de Déu; un símbol de la glòria que ha de venir;
la metafísica agafant el lloc de la física; el regne de la justícia.
L'atmosfera de la creença humana abans d'acceptar el pecat,
la malaltia o la mort; un estat de pensament mortal, l'únic error
24 del qual és la limitació; la finitat; l'oposat de l'infinít.
- 27 **EVA.** Un començament; mortalitat; allò que no dura per
sempre; una creença limitada de la vida, de la substància i de
la intel·ligència a la matèria; l'error; la creença que l'origen de
la raça humana fóu material i no espiritual, -que l'home
30 nasqué: *primer* de la pols, *segon*, d'una costella, i *tercer*, d'un
òvul.

- 1 **VESPRE.** La boirina del pensament mortal; lassitud de la
ment mortal; vistes ombrívoles; pau i repós.
- 3 **ULLS.** Discerniment espiritual, -no pas material, ans mental.
Jesús, de la visió externa, en digué: "Teniu ulls i no hi
6 veieu?" (Marc 8:18)
- 9 **VENTALL.** Allò que destria la faula dels fets; allò que activa al
pensament.
- 12 **PARE.** Vida eterna; la Ment única; el Principi diví, anomenat
normalment Déu.
- 15 **POR. BASARDA.** Escalfor; inflamació; neguit; ignorància;
error; deler; prudència.
- 18 **FOC.** Basarda; penediment; luxúria; odi; destrucció; les
tribulacions que purifiquen i fan l'home més noble.
- 21 **FIRMAMENT** (la volta del cel). Comprensió espiritual; la ratlla
de demarcació científica entre la Veritat i l'error, entre l'Esperit i
la pretesa matèria.
- 24 **CARN.** Un error de creença física; la suposició que la vida, la
substància i la intel.ligència són a la matèria; un sentit il.lusori;
la creença que la matèria és sensible.
- 27 **GAD** (el fill de Jacob). La Ciència; l'ésser espiritual entès;
afanyar-se vers l'harmonia.
- 30 **GETSEMANÍ.** Paciència a l'hora del patiment; allò que és
humà donant-se a la divinitat; l'amor que no troba resposta,
33 però roman sempre amor.

1 **FANTASMA.** Una il·lusió; la creença que la ment és definida i
limitada; la suposició que l'esperit és finit.

3 **GUIHON** (riu). Els drets de la dona reconeguts moralment;
civilment i socialment.

6 **DÉU.** El gran Jo sóc; el qui ho sap tot, ho veu tot, el qui és
tota acció; tota saviesa, tot amor, i que és etern; Principi; Ment;
9 Ànima; Esperit; Vida; Veritat; Amor; tota la substància i la
intel·ligència.

12 **ELS DÉUS.** Mitologia; una creença que la vida, la substància i
la intel·ligència són alhora mentals i materials; la suposició que
hi ha una natura física sensible; la creença que la Ment infinita
15 és a les formes finites; totes les teories que de la ment en fan
un sentit material existint al cervell, als nervis i a la matèria;
ments i ànimes hipotètiques, errants i mortals, que entren i
18 surten de la matèria; les serps de l'error, que diuen, "Sereu
com déus."

Déu és l'únic Déu, infinit i perfecte, i no pot esdevenir finit ni
21 imperfecte.

EL BÉ. Déu; Esperit; omnipotència; omnisciència;
24 omnipresència; tota acció.

HAM (el fill de Noè). Creença corporal; sensualitat;
27 esclavatge; tirania.

COR. Sentiments, motius, afectes, joies, i penes mortals.
30

CEL. Harmonia; el regne de l'Esperit; el govern del Principi
diví; espiritualitat; benaurança; l'atmosfera de l'Ànima.

1 **INFERN.** Creença mortal; error; luxúria; penediment; odi;
revengeja; pecat; malaltia; mort; patiment i autodestrucció;
3 angoixa que hom s'imposa a si mateix; efectes del pecat; allò
que “es lliura a l'abominació i a la falsia.”

6 **HIDDEKEL** (riu). La Ciència divina entesa i reconeguda.

9 **ESPERIT SANT.** La Ciència divina; el desenvolupament de la
Vida, de la Veritat i de l'Amor eterns.

12 **JO, o EGO.** El Principi diví; Esperit; Ànima; la Ment
incorpòria, infal.lible, immortal i eterna.

15 Només hi ha un Jo, o Nosaltres, només hi ha un Principi
diví, o Ment, que governa tota l'existència; l'home i la dona, de
caràcters individuals per sempre inmutables, igual que els
18 números que mai es confonen els uns amb els altres, tot i ser
governats per un sol Principi. Tots els objectes de la creació de
Déu reflecteixen una Ment, i allò que no reflecteix aquesta
Ment única, és fals i erroni, com ara la creença que la vida, la
substància i la intel.ligència són alhora mentals i materials.

21 **JO SÓC.** Déu; la Ment incorpòria i eterna; el Principi diví;
l'únic Ego.

24 **A/EN.** Un terme anacrònic a la Ciència divina si és emprat
fent esment de l'Esperit o Déu..

27 **INTEL.LIGÈNCIA.** Substància; la Ment autoexistent i eterna;
allò que no és mai inconscient ni limitat.

30 Aneu al capítol “Recapitulació,” pàgina 469.

- 1 **ISACAR** (el fill de Jacob). Una creença corporal; el fill de
l'error; enveja; odi; egoisme; tossuneria; luxúria.
- 3
- JACOB**. Un mortal corporal abraçant la duplicitat, el
penediment, la sensualitat. Inspiració; la revelació de la
6 Ciència, on els pretesos sentits materials es donen al sentit
espiritual de la Vida i de l'Amor.
- 9
- JAFET** (el fill de Noé). Un símbol de la pau espiritual, que
brolla de la comprensió que Déu és el Principi diví de tota
existència, i que l'Home és la Seva idea, el Seu fill estimat, el
12 Seu manyagueta.
- JERUSALEM**. La creença mortal i el coneixement que ve dels
15 cinc sentits corporals; l'urc del poder i el poder de l'urc;
sensualitat; enveja; opressió; tirania. La llar, el cel.
- 18
- JESÚS**. El concepte humà i corporal més refinat de la idea
divina, blasfant i destruint l'error i fent visible la immortalitat de
l'home.
- 21
- JOSEP**. Un mortal corporal; un sentit més refinat de la Veritat
blasfant la creença mortal, o l'error, i il·lustrant la immortalitat i
24 la supremacia de la Veritat; l'afecte pur beneint els seus
enemics.
- 27
- JUDÀ**. Una creença corporal material progressant i
desapareixent; la comprensió espiritual de Déu i de l'home,
que comença a despuntar.

1 **REGNE DEL CEL.** El regne de l'harmonia a la Ciència divina;
el reialme de la Ment infal.lible, eterna, i omnipotent;
3 l'atmosfera de l'Esperit, on l'Ànima hi és suprema.

6 **CONEIXEMENT.** El testimoni que ens forneixen els cinc sentits
corporals; mortalitat; creences i parers; teories, doctrines i
hipòtesis humanes; allò que no és diví i és l'origen del pecat,
de la malaltia i de la mort; el contrari de la Veritat i de la
9 comprensió espiritual.

12 **L'ANYELL DE DÉU.** La idea espiritual de l'Amor; immolació de
si mateix; innocència i puresa; sacrifici.

15 **LEVÍ** (el fill de Jacob). Una creença corporal i sensual;
l'home mortal; negació de la plenitud de la creació de Déu;
despotisme eclesiàstic.

18 **VIDA.** Aneu al capítol "Recapitulació," pàgina 468.

21 **SENYOR.** A la llengua Hebrea, aquest terme s'empra, a
voltes, com un títol, que té el sentit inferior d'amo o governador.
A la llengua grega, el mot *kurios* gairebé sempre té aquest
sentit inferior, tret de quan va aparellat específicament amb el
24 mot Déu. El seu sentit més elevat és el de governador Suprem.

27 **EL SENYOR DÉU.** Jeová.
Aquest doble terme no és emprat al primer capítol del
Gènesi, que és la narració de la creació espiritual. Hi és
introduït al segon i als que li van a darrera, quan el sentit
30 espiritual de Déu i de la infinitat es va esvaint del pensament
del narrador, -a mesura que els veritables enunciats científics
de les Escripures s'enfosqueixen per culpa d'un concepte físic

1 finit i corporal de Déu. D'aquí se'n deriven la idolatria i la
mitologia, -la creença en molts déus o intel.ligències materials,
3 oposades a l'únic l'Esperit o intel.ligència, anomenat Eloïm o Déu.

6 **HOME.** La idea complexa de l'Esperit infinit; la imatge i la
semblança espiritual de Déu; la plena representació de la
Ment.

9 **MATÈRIA.** Mitologia; mortalitat; un altre nom de la ment
mortal; sentit il.lusori; intel.ligència, substància i vida a la
12 inintel.ligència i la mortalitat; la vida fent cap a la mort, i la mort
a la vida; Sensació allà on no hi ha sensibilitat; la ment nada
de la matèria; l'oposat de la Veritat; l'oposat de l'Esperit;
15 l'oposat de Déu; allò de què la Ment immortal no en pren
esment; allò que la ment mortal veu, sent, escolta, tasta, i flaira
només a nivell de creença.

18 **MENT.** L'únic Jo, o Nosaltres, l'únic Esperit, l'única Ànima,
l'únic Principi diví, l'única substància, l'única Vida, l'única
21 Veritat, l'únic Amor; el Déu únic; no pas allò que és *dins* de
l'home, ans el Principi diví o Déu, de qui l'home n'és l'expressió
perfecta i plena; la Divinitat que delimita però que no és
24 delimitada.

MIRACLE. Allò que és divinement natural, però que s'ha de
27 copsar humanament; un fenomen de la Ciència.

MATÍ. Claror; símbol de la Veritat; revelació i progrés.
30

MENT MORTAL. El no res que pretén ser alguna cosa, puix la
Ment és immortal; mitologia; l'error creant altres errors, un
33 suposat sentit material, altrament dit la creença que hi ha

1 sensació a la matèria, que, de fet, és insensible; la creença
que la vida, la substància, i la intel·ligència són a la matèria i
3 són materials; l'oposat de l'Esperit, i doncs, l'oposat de Déu, el
bé; la creença que la vida té un començament, i doncs, un
final; la creença que l'home és el plançó dels mortals; la
6 creença que hi pot haver més d'un creador; idolatria; els estats
subjectius de l'error; els sentits materials; allò que no existeix a
la Ciència ni pot ser reconegut pel sentit espiritual; pecat,
9 malaltia; mort.

MOISÈS. Un mortal corporal; coratge moral; un símbol de la
12 llei moral i de la seva demostració; la prova que, sense
l'evangeli, -la unió de la justícia i l'afecte-, quelcom manca
espiritualment, puix la justícia imposa penes d'acord amb la
15 llei.

MARE. Déu; Principi diví i etern; Vida; Veritat, i Amor.
18

LA NOVA JERUSALEM. La Ciència divina; els fets espirituals i
l'harmonia de l'univers; el regne del cel, o el reialme de
21 l'harmonia.

NIT. Tenebres; dubte; por.
24

NOÈ. Un mortal corporal; el coneixement del no res de les
coses materials i de la immortalitat de tot allò que és espiritual.
27

OLI. Consagració; caritat; dolçor; pregària; inspiració
celestial.
30

FARISEU. Creença corporal i sensual; sentit de superioritat;
envaniment; hipocresia.

- 1 **PISÓ** (riu). L'estimació d'allò que és bo i bell, i la seva immortalitat.
- 3 **PRINCIPI**. Aneu al capítol "Recapitulació," pàgina 465.
- 6 **PROFETA**. Un visionari espiritual; la desaparició del sentit material davant dels fets conscients de la Veritat espiritual.
- 9 **PORTAMONEDES**. Aplegar tresors a la matèria; error.
- 12 **DRAC VERMELL**. Error; por; inflamació; sensualitat; murrieria; magnetisme animal; enveja; revenja.
- 15 **RESURRECCIÓ**. Espiritualització del pensament; una idea nova i més refinada de la immortalitat, o existència espiritual; la creença material donant-se a la comprensió espiritual.
- 18 **RUBÈN** (el fill de Jacob). Corporalitat; sensualitat; falòrnia; mortalitat; error.
- 21 **RIU**. Un canal del pensament.
Quan corre tranquil, sense noses, simbolitza la via de la Veritat; però quan és fangós, ple de bromera, i de fúria, és el símbol de l'error.
- 24 **ROCA**. Fonament espiritual; Veritat. Fredor i entestament.
- 27 **SALVACIÓ**. La Vida, la Veritat i l'Amor enteses i demostrades supremes sobre tota cosa; el pecat, la malaltia i la mort destruïdes.
- 30 **SEGELL**. L'empremta de l'error revelat per la Veritat.

- 1 **SERP** (*ophis* en Grec; *nacash* en Hebreu). Murrieria; una
mentida; l'oposat de la Veritat, anomenat error; el primer
3 enunciat de la mitologia i de la idolatria; la creença en més d'un
Déu; magnetisme animal; la primera mentida de limitació; allò
que és finit; la primera pretensió que hi ha un oposat de
6 l'Esperit, del bé, anomenat matèria o mal; la primera delusió
que l'error existeix de fet; la primera pretensió que el pecat, la
malaltia i la mort són les realitats de la vida. El primer clam
9 audible que Déu no és omnípotent i que hi ha un altre poder,
anomenat *mal*, que és tan real i tan etern com Déu, el bé.
- 12 **XAI**. Innocència; naturalesa inofensiva; els qui segueixen el
seu guia.
- 15 **SEM** (el fill de Noé). Un mortal corporal; afecte benivolent;
l'amor que blasma l'error; blasme de la sensualitat.
- 18 **FILL**. El fill de Déu, el Messies o el Crist. El fill de l'home, el
fruit de la carn. "El fill d'un any."
- 21 **ÀNIMES**. Aneu al capítol "Recapitulació," pàgina 466.
- ESPERIT**. Substància divina; Ment; Principi diví; tot el que és
24 bo; Déu; només allò que és perfecte; etern; omnipresent;
omnipotent, infinit.
- 27 **ESPERITS**. Creences mortals; corporalitat; ments dolentes;
intel·ligències suposades, o déus; tot allò que s'oposa a Déu;
errors; al·lucinacions. (Aneu a la pàgina 466)
- 30 **SUBSTÀNCIA**. Aneu al capítol "Recapitulació," pàgina 468.

- 1 **SOL.** El símbol de l'Ànima que governa l'home, -el símbol de
la Veritat, de la Vida, i de l'Amor.
- 3 **ESPASA.** La idea de la Veritat; justícia. Revenja; còlera.
- 6 **JULL.** Mortalitat; error; pecat; malaltia; feblesa; mort.
- 9 **TEMPLE.** Cos; la idea de la Vida, de la substància, i de la
intel·ligència; l'edifici de la Veritat; el santuari de l'Amor; un
edifici material, on els mortals s'hi apleguen per a celebrar el
culte.
- 12 **TUMMIM.** Perfecció; l'eterna exigència de la Ciència divina.
Els Urim i els Tummim, que Aaró havia de portar sobre el pit
quan es presentava davant de Jeová, simbolitzaven la
santedat i la purificació dels pensaments i dels actes, l'únic que
ens pot posar a punt pel ministeri de l'ensenyament espiritual.
- 15 **TEMPS.** Mesurament mortal; els límits on s'hi inquibeixen tots
els actes, pensaments, creences, parers, i coneixements
humans; matèria; error; allò que comença abans, i s'allarga
més enllà del que hom anomena la mort, fins que allò que és
mortal s'esvaeix i la perfecció espiritual es fa visible.
- 18 **DELME.** Contribució; una desena part, homenatge;
agraïment. Un sacrifici als déus.
- 21 **BRUTÍCIA.** Pensaments impurs; error; pecat; llordsa.
- 24 **IMPIETAT.** Oposició al Principi diví i a la seva idea espiritual.
- 27 **IMPIETAT.** Oposició al Principi diví i a la seva idea espiritual.
- 30 **IMPIETAT.** Oposició al Principi diví i a la seva idea espiritual.

1 **DESCONEGUT.** Allò que només el sentit espiritual copsa, i que és desconegut pels sentits materials.

3 El paganisme i l'agnosticisme poden definir Déu com “el gran desconegut,” però la Ciència Cristiana acostia Déu a l'home, i ens el fa conèixer de manera més acurada com el Tot-en-tot, sempre a tocar.

6 Pau, a Atenes, hi vegé un altar dedicat al “Déu desconegut.” Fent-ne esment, digué als Atenesos: “Jo us anuncio Aquell a qui adoreu sense conèixer.” (Fets dels Apòstols 17:23)

URIM. Llum.

12 Els rabins es creien que les pedres precioses als pectorals dels grans sacerdots feien una claror sobrenatural, però la Ciència Cristiana revela que l'Esperit, no pas la matèria, és l'il.luminador de tot. La il.luminació de la Ciència ens forneix el sentit del no res de l'error, i ens ensenya que la inspiració espiritual de l'Amor i de la Veritat és l'única preparació adient per a ser admés a la presència i al poder de l'Altíssim.

VALL. Depressió; humilitat; tenebres.

21 “Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal.” (Salm 23: 4)

24 Ni que pel sentit mortal el camí sigui fosc, la Vida i l'Amor divins, l'il.luminen i destrueixen el neguit del pensament mortal, la por de la mort, i la suposada realitat de l'error. La Ciència Cristiana, contradient els sentits, fa florir i esclatar la vall com una rosa.

VEL. Allò que tapa; dissimulació; acció d'amagar; hipocresia.

30 Les dones jueves portaven un vel a la cara en senyal de

- 1 veneració i de submissió, i de conformitat amb els costums
farisaics.
- 3 La religió jueva, bàsicament, era feta de rites i de
cerimònies. Les motivacions i els afectes d'un home no
comptaven gaire, mentre fes dejuni de cara a la galeria. El gran
6 Natzaré, tan dolç com poderós, blasma la hipocresia que feia
llargues pregàries per assolir benediccions de mà de mètodes
materials, però tapava el crim, latent al pensament; un crim
9 que estava a punt de passar a l'acció i crucificar l'ungit de Déu.
El martiri de Jesús fou el pecat culminant del Fariseisme.
Esquinçà el vel del temple. Revelà els fonaments i les
12 superestructures falses de la religió superficial, llevà la careta
als prejudicis i a la superstició, i obrí el sepulcre amb la Ciència
divina, -la immortalitat i l'Amor.
- 15 **DESERT.** Solitud; dubte; tenebres. Espontaneïtat de
pensaments i d'idees; el vestíbul on el sentit material de les
18 coses s'esvaeix, i el sentit espiritual revela els grans fets de
l'existència.
- 21 **VOLUNTAT.** La força motriu de l'error; creença mortal; poder
animal. El poder i la saviesa de Déu.
"Puix aquesta és la voluntat de Déu." (I Tess. 4: 3)
- 24 La voluntat, en tant que qualitat de la pretesa ment mortal,
fa el mal; caldria no confondre'l pas, doncs, amb aquest terme
aplicat a la Ment o a una de les qualitats de Déu.
- 27 **VENT.** Allò que assenyala el poder de l'omnipotència, i els
moviments del govern espiritual de Déu, abraçant totes les
30 coses. Destrucció; còlera; passions mortals.

1 El mot grec que vol dir *vent (pneuma)* és emprat també per
a designar *esperit*, com n'és testimoni el passatge del tercer
3 capítol de l'evangeli de Joan, on hi llegim: “el vent (*pneuma*)
bufa allà on li plau ... I és així amb tothom qui neix de l'Esperit
6 (*pneuma*).” Aquí el mot original és el mateix en tots dos casos,
i tanmateix es tradueix de manera diferent, com a d'altres
passatges d'aquest mateix capítol, i arreu del Nou Testament.
Això demostra fins a quin punt el nostre Mestre hagué
9 d'emprar constantment mots que tenien un sentit material per a
expressar pensaments espirituals. A la narració de la suposada
mort de Jesús, hi llegim: “Abaixant el cap, lliurà el seu esperit;”
12 però aquest mot *esperit* és *pneuma*. S'hauria pogut traduir com
vent o aire, i aleshores la frase seria l'equivalent de la nostra
locució popular, “Deixà anar el seu darrer alè.” Allò que Jesús
15 lliurà fóu de fet, aire, una forma etèria de la matèria, puix mai
no lliurà la seva Ànima.

18 **VI.** Inspiració; comprensió. Error; fornicació; temptació; passió.

ANY. Mesurament solar del temps; mortalitat; el temps que
21 cal per a penedir-se.

“Pel Senyor, un dia és com mil anys.” (II Pere 3: 8.)

24 Un moment de consciència divina, la comprensió espiritual
de la Vida i de l'Amor, és un tast de l'eternitat. Aquest estat de
consciència exaltada, que és atès i servat quan la Ciència de
l'ésser és entesa, travessaria l'interval de la mort, mercès al
27 discerniment espiritual de la vida, i l'home assoliria la plena
consciència de la seva immortalitat i de la seva harmonia
eterna, on el pecat, la malaltia i la mort hi són desconegudes.
30 El temps és un pensament mortal, i l'any solar n'és el divisor.

- 1 És per l'eternitat que Déu mesura els anys plens d'Ànima.
- 3 **TU/ VOSALTRES.** Aquest mot aplicat a la corporalitat, vol dir un mortal; allò que és finit.
- 6 **ZEL.** L'animació reflectida de la Vida, de la Veritat i de l'Amor. Entusiasme orb; voluntat mortal.
- 9 **SIÓ.** El fonament i la superestructura espiritual; inspiració; força espiritual. Buidor; infidelitat; desolació.